

om at faa en helt ny Lov for Lodsvesenet og at sætte Lodserne paa fast Lønning med et Tillæg af visse Procent for de Lodsningsture, de udføre. Denne Tanke er rigtig, og den er som sagt fremsat i Bemærkningerne. Den har ogsaa faaet sit Udtryk i en Tillægsparagraf til de midlertidige Bestemmelser, hvori det bestemmes, hvorledes Gennemsnitsindtægten, der skal lægges til Grund for den faste Lønning, bliver at beregne. Det har undret mig lidt i et Lovforslag at se en Paragraf, som gælder et andet fremtidigt Lovforslag; det er, saa vidt jeg ved, noget, hvortil der ikke findes noget tilsvarende i andre Lovforslag. Man kunde have ventet, indtil den ny Lov fremkom. Jeg skal imidlertid, da det nu staar der, og da jeg ikke ønsker at lægge Lovforslaget nogen som helst Hindring i Vejen, kun anføre, at jeg ikke finder, at det er ganske billigt, hvad der her staar. Det bestemmes, at det Tillæg, som de, der komme paa fast Gage, skulle have til Erstatning for den mindre Indtægt, de faa, skal beregnes efter Gennemsnittet for de sidste 5 Aar, hvad der jo er Tilfældet i mange andre lignende Forhold. Men de 5 Aar skal ikke regnes tilbage fra det Tidspunkt, da den vordende Lov udkommer, men fra den Dag, da dette Lovforslag træder i Kraft. Saafremt nu de højere Takster vedtages, og de give højere Indtægter, er det ikke dem, men kun de Indtægter, Lodserne have haft, før dette Lovforslag træder i Kraft, som skal være Maalestøkken for det Tillæg, de skulle have til deres faste Lønning. Jeg synes ikke, at dette er saa retfærdigt, som det burde være, men det er jo motiveret ved Hensyn til Statskassen, og derfor maa man vel bøje sig.

Af Enkelthederne i Lovforslaget er der en eneste Paragraf, som har voldt Hovedbrud nede i Folketinget, og ogsaa vakt lidt Bekymring hos Medlemmer i Landstinget, som jeg har konfereret med om Sagen. Det er Paragraffen om Bugsering. Hvorledes skal det Tilfælde behandles, at et Skib bugseres af en Damper, der samtidig tjener som Lods. Tanken er den, at ethvert Skib skal kunne bugseres, men at det ikke tillige maa tjene som Lods, idet man ellers vilde afskære Lodserne fra mangfoldige Lodsninger. Denne Tanke har man søgt at give Udtryk i den nu bestaaende Lov, som blev behandlet første Gang her i Tinget i Aaret 1875—76. Den daværende Ordfører, en anerkendt, dygtig Jurist, erklærede, at saa-

ledes som Bestemmelsen nu var affattet, kunde den ikke misforstaaes. Kendsgeringerne have imidlertid vist, at den er bleven misforstaaet; der har været fældet Dom i Sagen, og Dommen er netop gaaet imod den Opfattelse, der blev gjort gældende i Udvalget. Der er altsaa al mulig Anledning til at fjerne den tidligere Redaktion. Nu er der foreslaaet en ny Redaktion; men efter min meget ubetydelige juridiske Evne finder jeg rigtignok, at den er ikke stort bedre end den forrige. Man har haft den samme Opfattelse i Folketinget, og man har stillet et Ændringsforslag, som optræder i Betænkningen under Nr. 3. Dette Ændringsforslag vilde sikkert, om det var blevet vedtaget, have gjort Bestemmelsen tydelig, men det væltede fuldstændig Princippet om, at en Bugserbaad ikke tillige skulde være Lodsbaad. Det vakte derfor Opmærksomhed blandt Lodserne, og Resultatet blev, at det blev taget tilbage. Vi staa altsaa over for et Lovforslag, som omtrent er identisk med det, som er fremlagt af Ministeriet, og som for øvrigt giver en saa betryggende Ordning, som et Lovforslag maa give, naar Grundlaget for det er udarbejdet af lutter Teknikere i forskellig Retning. Den skibsførende Stand har været repræsenteret saavel af Dampskibsførere som af Sejlskibsførere; ogsaa Assurandørerne og Lodsvesenet have været repræsenterede, det sidste ved sin Overlods, og endelig har en Jurist fungeret som raadgivende Medlem og har tillige haft Stemmeret. Altsaa, Forberedelserne til Lovforslaget, der udarbejdedes i 1890—91, have været saa fortræffelige, som man kunde ønske sig, og der er ingen Tvivl om, at der er anvendt megen Omtanke derpaa. Er der enkelte Punkter, som ere uklare, saa maa man vel beklage det, men at søge at opnaa fuldstændig Klarhed, tror jeg vil være at søge i Blinde, for man staar her over for to modstridende Interesser; paa den ene Side Skibsfarten, som ønsker saa billig Lodsning som mulig, altsaa hellere end gerne tager en Damper til at trække afsted med sig, for derved at slippe for Lodsens, og paa den anden Side Lodserne, som sige: Paa den Maade bliver den bugserede Baad faktisk Lods, og det er altsaa et Ingreb i vore Rettigheder. Det er Hensynet til ikke at gøre Indgreb i Lodsernes Rettigheder, som har fremkaldt den nuværende Formulering, der som sagt efter min Opfattelse kunde være noget tydeligere.

Et andet Ændringsforslag, der er stillet af det andet Ting, har kun en ganske